

הבריחה מאיראן 3

על אדמת אירן

המשך מותחן מרתק ועוצר נשימה
על עלילותיו של יונתן חביקיאן וצות המוסד הישראלי
על אדמת אירן, במשימת חלוץ והצלה נועזת במיוחד

ירושלים. המוסד. צרפת. טהרן. אל קעידה.

מאת אברהם אוחיון וקובי לוי

ציורים: יואל בר לב

עריכת לשון: שאול עובדיה פתיה

עריכת לשון:
שאול עובדיה פתיה

הגהות לשון וניקוד:
יהודית הירשמן

הגהות לשון ותוכן:
נעמי פרבשטיין

ציורים:
יואל בר לב

עימוד ועיצוב:
מ. פלקסר

ניהול גרפי:
אברהם אוחיון

©
כל הזכויות שמורות

נדפס בישראל סיון תשע"ה
אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים ממנו בשום צורה
ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
לרבות צילום והקלטה
ללא אישור בכתב מהמוציא לאור

Printed in Israel

סטודיו "יקרות"

מציע שירותי הוצאה לאור
מקצועיים ברמת גימור גבוהה:

כתיבה, הקלדה, עריכה, עריכת לשון, הגהות, ניקוד,
עימוד, עיצוב עטיפה, עיצובים גרפיים והדפסה.

לקבלת הצעה 050-4164500

להזמנת כל ספרי
הרב אברהם אוחיון
ולמשלוחים
בכל רחבי הארץ:

050-4164-500

4164500@gmail.com

הקדמה

יונתן מביקנאו, הדמות המרכזית ודבת התהפוכות המפגרת מן הפרכים הקודמים, שבה בכרך זה - 'הבריחה מאירן 3', לאחר שהעלילה נקצעה בעוצמה, בסיועו של הכרך הקודם.

יונתן מביקנאו, שגלה את יהדותו ועלה לארץ ישראל, שם והכניס את ראשו במידע ללע הארי, על מנת להציל את כלל ישראל מצפוניהם של האיננים, שונאי ישראל הארונים. שם, באשר עמד לסים בהצלחה את משימתו, נודע לו על שני ילדים יהודים שנחטפו מחייך הוריהם על ידי אותו שר המשטרה זדוני ומרשע...

יונתן משליך נפשו מנגד ומחליט להציל את הילדים ויהי זה. כן הולכת העלילה ומתפתלת, באשר יונתן וצוות סוכני המוסד הישראלי נצבים במזימה פזולה. מצד אחד, הם מגנים על הילדים והוריהם, ומצד שני, הם נדרשים לחסוף את תכניות המרוץ השפוניות של שונאי ישראל. מסיירות נפש וערבוב הדדית לפרט ולנלל נכרכות זו בזו ומאירות באור יקרות את הנפש היהודית, הערבה לגורל אחיה ואחיותיה...

אולם לא תמיד הכל הולך בשורה. בכרך זה יהיה על יונתן מביקנאו וצוות המוסד הישראלי להתמודד עם בלשים איננים השוגרים את צעדיהם ומנהלים את הסכנת סביב גרונם.

האם יצליח יונתן לחלץ את חבריו מפלשתעות הארי?

האם יצליחו סוכני המוסד להפלט מעמק הבכא, ובאילו דרכים ינקט יונתן?

על כל זאת בכרך השלישי בסדרה המרתקת: 'הבריחה מאירן'.

אולם כל נקעה. אמנם כן, יונתן, אנשי המוסד ומשפחת סיגן טוב, בורחים מן הארץ המקללת, אולם תוף נדי בריחה הם תוקפים טוב וטוב, תוקפים ומפנים בצוררים הרשעים, מתוך אמונה תמימה, יוקדת ומהורה, שהקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

מסיירות הנפש של יונתן ושל צוות המוסד הנה עוד חליה בשרשרת מסיירות הנפש של דורות רבים בעמנו, שצקרו נפשם על קדש השם, על אהבת אחיהם, ועל קיום התורה והמצוות.

עלילה זו לא נועדה לפאר ולרוגם את פח המרושע, חלילה. שהרי כל פר דעת מבין, כי פח המרושע אין כפשה אחת יכולה להתקיים בין שבעים זאבים. לא פחה של הפכשה הוא העומד לה, אלא פחו של הרועה הפגן עליה מפני אויביה ושונאיה.

אין עלילה זו אלא בבחינת "סוס מינן ליום מלחמה - ולה' התאווה". התהפוכות הננקטות על ידי סוכני המוסד אינן אלא בגדר השתדלות, הפלגה בדיעה ברינה, כי אם ה' לא ישגר עיר - שוא נשקד שומר...

כאן המקום להודות לעוסקים בגלאכה, הצות המבחר והמקצועי, איש לפי מהללו.

ראשית אשר מלות ברכה ואין סוף הכרת הטוב למי שמתלנה אלי בעבודתי, במסירות אין סוף ובנאמנות שלמה זה שנים רבות, הלא הוא עורך הלישון המקצועי והמקומי, ידידי ורב חביבי, רבי שאול עובדיה פתיה שליט"א. על אשר עני ומשיעני תדיר,

הו בעריכת הלישון והו בהאדרת התכון בדרשו היחודית, המקצועית והמדעית. תודה מיחדת לידידי הקר, האמן והבאר יואל בר לב, על ציורי הקומיקס המסוימים והמקצועיים ועל אשר טיע בכל שלבי יצירת הספר בעצותיו המחכימות והקולעות אל המשורה. חפנים של

תודה והערבה לנצחית והמגייה המקצועית, הגב' יהודית הירשמן. תודה גדולה למגייה והעורכת היחודית הגב' נעמי פרבטציון, על הגהות הלישון ושפוני התכון בדיקנות ובמקצועיות. כן אודה לפעצות והגבריותאית ביד אמן, הגב' מירי פלקסר, על עצוב ועמיד הספר מתחלתו ועד סופו ועל עצוב העטיפה מלאכת מחשבת ודבת חן, וכן על הערותיה והארותיה בכל עניני הספר.

תודה מיחדת לילדי הנפלאים: דוד, רפאל, יהודה, יוסף

ואהרו, אשר תרמו מנצחיתם נקדות חן וסיעו

אף הם בשפור התכון והציורים. ואחרון,

אחרון חביב, אודה לרעייתי היקרה וברובת

הפשוטים מנב"ת אשר סיעה לי בספר

זה ומשיעני בכל אשר הספרים, הו

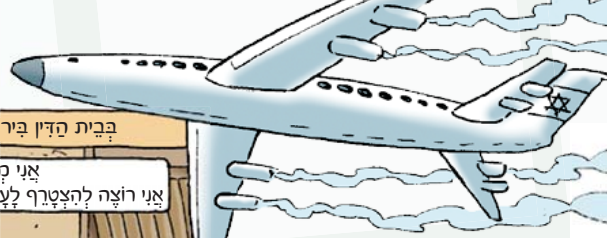
בכתיבתם והו בהפקתם, יתן לה ה'

כלבבה וננה לראות פרות בעמנו,

אמן.

**קריאה מהנה ומועילה
אברהם אוחיון**

אני מקבל עלי על מלכות שמים באהבה.
אני רוצה להצטרף לעם היהודי מראוני הטוב, מתוך הכרה שזהו העם הנבחר.

לאחר שהתאושש בבית החולים, גלה את העם היהודי בגיטבו והחליט להתגיר. שמו של מוחמד הפך ליונתן, והוא עלה ארצה ולמד בישיבה.

שמעתי מראש הפוטרה שהיא יהודיה ושהוריה נעצרו באשמת רגול.

עשרים שנה חלמתי לקבל תיעוקת בשבילי היא פטימה הפוסלמית!

רגול! אני! זו טעות! רק היום נולדו לי תאומים...

שתק!

ואז התברר לו להפתעתו, כי לגעשה הוא בנם האובד של בני ג'פחת חביקיאן, יהודים תושבי אירן, שהשלוטנות התעללו בהם וגזלו מהם את בנם ובתם. הבת החזרה, אולם גורלו של הבן נותר עלום, והנה התברר כי יונתן הוא הבן האובד...

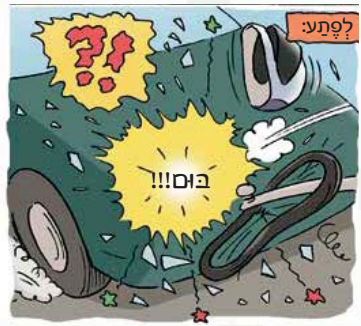

אבא??
כן בני יקר!!
השדוך האמיתי הוא אחד המשפחות.
מי היה מאמין!

פרולוג

הפגועים בגדלי התאומים זעזעו את העולם כולו. אלפי בני אדם גצאו את גותם עם הפגיעה האנושה בגרבו השחר העולמי, וארגון הטרור 'אל קעידה' נכנס לתודעתם של מיליוני בני אדם ברחבי העולם. אולם בגיבול לדרמה הגדולה שהתרחשה באותם ימים, החל ספורו רב התהפכות של מוחמד, אחד הגתבלים שנועד להשתתף ברצף הפגועים. מוחמד נפגע בתאונת אופנוע בארץ אנוש ולא הצליח להשלים את משימתו, אולם בדיעבד התברר כי פגיעה זו הייתה לטובתו.

רחל, אני מצטרף לאמבולנס. כשגיע חוקר משטרה שליחי אותו לבית החולים. אספר הכל.

אחרי כפרה דקות:

אולם בפאָר הַבְּהַר לוֹ כִּי תִיְהִי שֶׁל גִּילְיוֹנֵי יְהוּדִים תְּלוּיִים בְּחֻשִׁיפֶתָּה שֶׁל תְּכַנִּית הַהֲרָעָה הַכִּימִית שְׂאוֹתָה הוֹגִים וְיוֹזְמִים רְאֵי הַצֶּפֶע הָאֵירֹנִיִּים, וְכִי רַק הוּא, כְּפִעִיל טָרוֹר אֵירֹנִי בְּכִיר לְשַׁעֲבֵר, יוּכַל לַחֲדוֹר לַפְחָנָה הַשְּׂמִיר וְהַפְּאֲבָטָה, שְׁהַאֲנֹז, וְלָשִׁים יָדָיו עַל הַתְּכַנִּיּוֹת הַדְּדוֹנִיּוֹת, נוֹעֵץ יוֹנְתָן בְּרַבּוּתָיו וְקַבֵּל אֶת הַהַחְלָטָה הַקְּשָׁה, לְשׂוֹב וּלְהַכְנִיס אֶת רֹאשׁוֹ בְּלַע הָאֵרִי, עַל הָאֲדָמָה הָאֵירוֹרָה שְׁעֵפָנָה נִגְלַט...

אֵלָּא שְׂדוּקָא אַז, כְּפִאָר הַבְּשִׁפְחָה הִיתָה גְּאֻחֶת וּמְלַבֶּדֶת, נִתְבַּקֵּשׁ יוֹנְתָן עַל יְדֵי הַמוֹסָד הַיִּשְׂרָאֵלִי לְהִרְתֵּם לַמְּשִׁיחָה עֲלוּמָה וּבְסִפְּנֵת עַל אֲדָמַת אֵירוֹן בְּתַחֲלָה טָרֵב יוֹנְתָן בְּתַקֵּן...

"שָׁשָׁ, זֶה לטובתכם!
תִּכְףוּ תְּבִינּוּ הַכּוֹל!"

מָה עֲשִׂינוּ? מִדּוּעַ אַתֶּם עוֹצְרִים אוֹתָנוּ?

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם, בְּרוּכִים הַבָּאִים.

רְדִימָה, רְדִימָה.
מָה זֶה כָּאן?
זוֹ בְּכֹל לֹא תַחֲנַת הַפְּשָׁעָה...

הַיְלָדִים הַחֲמוּדִים שְׁלָכֶם מִמְּעִינֵינוּ לָכֵן בַּחֲדָר הַשְּׂמֵרָה!

אֵל תְּרִימוּ קוֹל,
אֲנַחְנוּ סוֹכְנֵי הַעוֹשֵׁד הַיִּשְׂרָאֵלִי!
יֵשׁ לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת עִבּוּרְכֶם.

יוֹנָתָן שָׁב לְאֵירָן וּגְתִיגִיס לְשׂוֹרוֹת אֲרָגוֹן הַטָּרוּר, מְצַלִּיחַ לַחֲדָר בְּדָרָךְ לֹא דָרָךְ לַפְחָנָה הַשְּׂמֵרָה וְהַגְּאֲבָטָה, אוֹלָם אִזְּ הוּא גְּלָה כִּי שַׂר הַפְּשָׁעָה הַגְּרָשָׁע, שְׂחָטָף אוֹתוֹ בִּילְדוּתוֹ, חָזַר עַל הַפְּעֻלָּה הַגְּרָשָׁעַת וְחָטָף שְׁנֵי יְלָדִים יְהוּדִים מִבֵּית הוֹרִיָּהם. יוֹנָתָן מְחַלֵּט לְכַרְךְ אֶת הַצְּלָתָם שֶׁל שְׁנֵי הַיְלָדִים עִם תְּכֵנִית הַחֲדִירָה לַפְחָנָה הַשְּׂמֵרָה.

כֹּא הַנֶּסֶם, יֵא תְּכִיבּוּ!

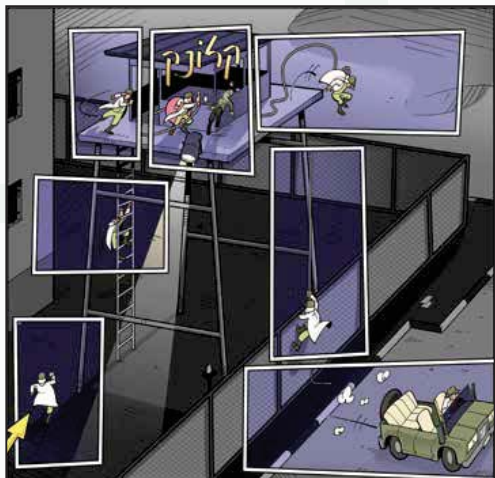

וּמְכַל מְקוֹם, אֲנִשִּׁי אֵל קְצִידָה אֲנִים מִסְתַּפְקִים בְּכָה לְפָנָי שֶׁהֵם מְפָגִישִׁים אֶת יוֹנָתָן עִם אָבוֹ גִּמְאֵל, הֵם מְצַבְרִים אוֹתוֹ סְדֵרֵת חֲקִירוֹת מִתְּנִיָּה, כְּמִשְׁךְ יוֹמִים תְּמִימִים...

יֵאלְלָה, תְּפָגִישׁ אוֹתוֹ עִם הַזְּמַר הַשְּׂחָה, נְרָאָה לִי שְׂהוּא יִהְיֶה שְׂאֵהִיד מְעֻלָּהוּ

אֲכָא? אִיפָה אֲכָא?
אֵל תְּדַאָגוּ, אֲכָא שְׁלַח אוֹתָנוּ לְאַסְרָף אַתְכֶם, נְכָר גְּיוֹעַ.

וְאָכוּ. לְאַחַר שֶׁהוּא מְפַעִיל לַחַץ כְּבֵד עַל הַגְּמִשָּׁל בְּיִשְׂרָאֵל, גִּתְקַבַּל הַאֲשׁוּר וְהַתְּכֵנִית הַגְּרָבָתָה וְהַכְּפֻלָּה יוֹצֵאת לְדָרָךְ. יוֹנָתָן מְצַלִּיחַ לַחֲדָר לַפְחָנָה הַשְּׂמֵרָה וְלַהֲנִיחַ יָדָיו עַל הַתְּכֵנִית, וּבְמִקְבִּיל גְּחֻלְצִים חֲבָרָיו אֶת הַיְלָדִים מִבֵּיתוֹ שֶׁל שַׂר הַפְּשָׁעָה.

יוֹנָתָן וְחֲבָרָיו מְצַלִּיחִים בְּמִשְׁמֵמֵם לְהַכְשִׁיל אֶת תְּכֵנִית הַהֲרַעְלָה, אוֹלָם אִזְּ הֵם מְגִלִּים כִּי מִשְׁיָמָה גְּדוּלָה בְּהַרְבֵּה עוֹמְדָת לְפָנֵיהֶם. בְּמִקְבִּיל, עוֹמְדָת בְּפָנֵיהֶם מִשְׁיָמָה נוֹסֶפֶת, וְהִיא חֲלוּצָם שֶׁל הַיְלָדִים וְהוֹרֵיהֶם מִן הַפְּדִינָה הָאֲרוּרָה. **הָאֵם יִצְלִיחוּ בְּכָךְ?**

